

Πάνος Ρούτσι: Καλώ τον κόσμο στο Σύνταγμα να προστέψουμε το μνημείο: Θα είμαι κάθε μέρα εκεί

Δήλωση του Πάνου Ρούτσι στο Jacobin και στον Χρήστο Αβραμίδη, με την οποία δηλώνει ότι από εδώ και πέρα θα βρίσκεται κάθε μέρα στο Σύνταγμα και καλεί τον κόσμο μαζί του για να προστατευτεί το μνημείο των Τεμπών και το καθημερινό προσκλητήριο νεκρών. Ακολουθεί ολόκληρη η δήλωση:

«Είμαι ο Πάνος Ρούτσι. Το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη είναι σύμβολο μνήμης και τιμής για όσους χάθηκαν άδικα. Τα παιδιά των Τεμπών ανήκουν σ'αυτή τη μνήμη. Δεν προσβάλλουν, την τιμούν. Αντί να σβήνουμε τα ονόματά τους, ας φροντίσουμε να μην υπάρξουν ξανά τέτοια ονόματα. Και θέλω όλοι εσείς που για 23 μέρες στην απεργία πείνας μου υποστηρίξατε, ήσασταν κάθε βράδυ μαζί μου να μου δίνετε δύναμη και κουράγιο. Σας ζητώ κάθε βράδυ να είμαστε στα ονόματα. Γιατί; Μόνο έτσι εμείς ενωμένοι, όλοι μαζί θα κερδίσουμε το αυτονόητο. Και με αυτό τον τρόπο θα δείξουμε ότι είμαστε. Με τον αγκώνα μας μέχρι τέλους. Γιατί αυτό τους πονάει; Γι'αυτό δεν κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω. Να είμαστε όλοι μαζί. Γιατί το χρωστάμε στα παιδιά που χάσαμε. Το χρωστάμε στους εαυτούς μας. Γιατί αυτό που κάνουν είναι μια πράξη εκδίκησης. Και αυτό δεν θα περάσει. Θέλω να πω στον κύριο πρωθυπουργό ότι αυτό που κάνει. Είναι μία πράξη εκδίκησης. Και του ζητώ να μην προκαλέσει εντάσεις και φασαρίες με τον κόσμο που θα μαζευτεί στο Σύνταγμα.

Εγώ θα βρίσκομαι κάθε βράδυ στο Σύνταγμα, ακριβώς στο σημείο που γράφτηκε με κόκκινη μπογιά το όνομα του παιδιού μου και όλων των παιδιών. Αν κάποιος νιώθουν ενόχληση από τα ονόματα στη πλατεία, ας αναρωτηθούν γιατί τους ενοχλεί η αλήθεια. Δεν υπάρχει τροπολογία που να μπορεί να σβήσει τη μνήμη. Τα παιδιά μας δεν έγιναν σύνθημα. έγιναν πληγή που δεν θα κλείσει ποτέ. Τα παιδιά των Τεμπών δεν διάλεξαν να φύγουν. Τους στέρησαν τη ζωή μέσα σ ένα σύστημα. Τους πρόδωσε. Η μνήμη των παιδιών μας. Δεν σβήνει και δεν θα σβήσει ποτέ. Από σήμερα εγώ ο ίδιος θα είμαι κάθε βράδυ στα ονόματα. Θα τα φωνάζω και ζητώ τη συμπαράστασή σας. Οπότε καλώ τον κόσμο, όλο τον κόσμο που πέρασε από το Σύνταγμα και όλοι αυτοί που μας βλέπανε να είναι δίπλα μου για άλλη μία φορά. Γιατί η μνήμη δεν σβήνεται με ψήφισμα. Η πλατεία ανήκει σε όλους και ειδικά σε εκείνους που χάθηκαν άδικα.»